

Zinkstukjes

Nummer 1, seizoen 2011-2012

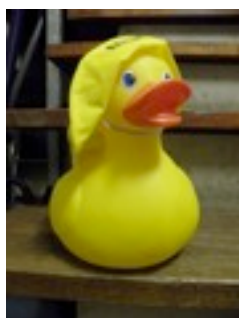
Hoppa! Hier zijn de eerste Zinkstukjes van het seizoen. Onze trouwe redactie heeft zijn best gedaan om amusante stukjes te schrijven over alles dat we hebben meegemaakt de afgelopen paar maanden. En wat nog veel toffer is; de zwemkant én de polokant zijn dit keer evenredig vertegenwoordigt! Dat is in ieder geval één stap in de goede richting van het eeuwige puntje integratie dat jaarlijks vaste prik in het beleidsplan is. Hieronder gaan jullie een uitgebreid verslag van alle polowedstrijden/activiteiten vinden, stukjes over de twee NSZK's, en ook de activiteiten van de Axcie worden natuurlijk kritisch onder de loep genomen. Enjoy!

Toedels,

Namens de Zinkstukjescommissie 2011-2012

Algemene ledenvergadering USZ&WF Het Zinkstuk, 22 september te Utrecht

Op donderdag 22 september vond de wissel ALV van 2011 plaats. Onder het toezien oog van een aantal (lees: heel weinig☺) geïnteresseerde leden bracht het bestuur 2010/2011 verslag uit over het afgelopen jaar en werd het nieuwe bestuur geïnstalleerd. Het oude bestuur bleek over het algemeen redelijk tevreden. De waterpolo afdeling heeft redelijk gepresteerd; H1 is helaas niet gepromoveerd door een slechte start, H2 is als 5^e geëindigd, en er is helaas weer geen damesteam ingeschreven. Het zwemmen is zeer goed gegaan. Ons eigen NSZK was een daverend succes; 't Zinkstuk is 5^e geworden, dat is ruim boven de doelstelling. De afdeling financiën is aardig door het jaar heen gekomen, mede dankzij de schrijfster van dit stukje;). De voorzitter gaf nog aan een zeer gezellig jaar gehad te hebben. Er is veel pech geweest met badwater, ook de kledinglijn opzetten is niet helemaal naar wens verlopen. Toch is een netjes ledenaantal behouden, en is ondanks alle toestanden met zwembaden wel elke week badwater beschikbaar geweest. De contacten met verschillende

organisaties zoals de beheerstichting zijn weer wat beter dankzij veel praten. Een heel verhaal over een waterpolobus volgde, maar na overleg werd de buscommissie toch opgeheven, aangezien het plan onhaalbaar was. De hele eindafrekening en later de nieuwe begroting werden besproken. Gelukkig werd alles weer

goedgekeurd. Het nieuwe bestuur werd unaniem aangenomen. Hoewel... tegen penningmeester Arnout was één stem negatief, namelijk die van zijn nieuwe bestuursgenoot Rik! Toch werd weer een voltallig bestuur geïnstalleerd. De nieuwe plannen werden gepresenteerd in het beleidsplan. Wederom een document vol met mooie plannen! Belangrijke puntjes die daarin gevonden kunnen worden zijn onder andere de integratie tussen zwemmen en waterpolo nogmaals bevorderen, hoog eindigen met zwemmen en waterpolo, extra badwater en veel leuke activiteiten organiseren. De vergadering werd weer eens later dan normaal gesloten, maar niet nadat nieuw en oud bestuur een kado aan elkaar gaven. Het nieuwe bestuur kreeg traditiegetrouw een handdoek met borduursels. Dit jaar waren het roze handdoeken met een groene opdruk geworden. Het oude bestuur kreeg vervolgens een mooie grote badeend met een mutsje. Naderhand werd nog wat geborreld in nieuwe stamkroeg Het Weerbericht op de Biltstraat. Succes nieuw bestuur, nu op naar de HALV!

–Nirina Wijsman

Heren 2

Heren 2 is goed begonnen aan dit seizoen, dat hopelijk de kampioensschaal gaat opleveren.

Echter, de reden dat het zo goed gaat is eigenlijk niet bekend. Misschien heeft dit te maken met de nieuwe aanwinsten van het team, de twee links-poten. Robin “een twee meter bal geef je anders aan, scheids” Spoelstra en Onno “ik zwem heel agressief” van der Groen.

Natuurlijk zijn er ook een aantal oude rotten in het team die mogelijk dit succes op hun geweten hebben. Onze nieuwe rots in de branding op de midvoor is onze Gijs “ik pak de bal wel met twee handen” Deckers. Deze jongen zorgt voor de vrije ballen en pakt zo af en toe een goal mee. Hij moet alleen niet vrij gelaten worden op de midvoor; dat is voor hem te spannend. Dan vergeet hij opeens één van de basis beginselen van het waterpolo: de bal mag maar met één hand worden vastgepakt!

Maar wie weet is het ook wel de vaste waarde van Folkert “ik schiet gewoon elke bal die ik krijg” Waardenburg, die bijna elke wedstrijd in ons voordeel doet eindigen.

Wie o wie zou toch die spil zijn in ons team die ons dit jaar naar het kampioenschap zal leiden?

Is het dan toch onze aanvoerder en huis vega Hagen “Zinkstuk meisjes zijn leuk” Stolk? Is het de manier hoe hij de wedstrijd formulieren invult, of dat hij weer voor de honderdste keer is gestopt met roken om daarna direct weer te beginnen?

Of is de dragende speler in ons team misschien onze verdediger Rik Oonk? Het feit dat er heel af en toe een aanvaller bij hem weg zwemt probeert hij goed te maken door een goaltje te maken. Helaas lijkt deze jongen alleen te kunnen mikken op de lat, paal, naast, over de goal of recht op de keeper. Daardoor mislukken zijn goed bedoelde aanvallende intenties nog weleens.

Dan hebben wij natuurlijk ook nog een kakkerlak in ons team. Ondanks dat hij uit dat vieze Rotterdam komt, is hij er wel altijd: Joost “Monkey” Hogerwerf.

Deze jongen moet goed in de gaten gehouden worden in het veld; voorin of achterin, hij kan elke plek aan.

Zou het de man van het geld zijn; de man die lobjes een nieuwe betekenis heeft gegeven, de schrik van elke iets voor zijn goal liggende keeper, Arnout "Ik maak alleen homo goaltjes" Venema?

We hebben dit jaar echter ook last van familie druk. Bij onze vrolijke vrienden van de Duinkickers speelt de familie van Koen "m'n oortje doet pijn" van Leeuwen. Koen legt dus extra druk op onze schouders om dit jaar in ieder geval boven de Duinkickers te eindigen, zodat hij zijn familie kan uitlachen. Voor ons is dit ook nog een leuke meevaller aangezien onze oude trainer in dit team speelt en we deze wel erg graag zouden verpulveren.

Dan heb je nog Rien "ik ben toch wel erg vaak ziekjes" Uitslag en Jesse "stille kracht" Verboom. Helaas is Jesse soms een te stille kracht waardoor er wordt vergeten te passen als deze knul vrij ligt.

Ik moet natuurlijk ook nog even beginnen over onze keeper; deze jongen moet uiteraard even genoemd worden. Onze rode rots in het goal Ricardo "ik vind al die veren in m'n reet prettig" Duijser. Ondanks dat wij het idee krijgen dat zijn hartje nu bij UZ ligt, dobert hij toch wel elke wedstrijd in ons goal, haalt ie er zo nu en dan is een bal uit en laat hij er natuurlijk ook wel is wat door zijn handen glippen.

Daarnaast hebben we natuurlijk nog die tukker uit ons team, Erik "eigenlijk altijd te laat" Wigman. Deze jongen speelt op zijn best als heel Tukkerland is leeg gelopen en ze hem komen aanmoedigen.

Mocht het komend jaar toch ergens mis gaan komt ons geheime wapen weer terug binnen de selectie Geert "zeilen, ingeklapte long" Teunisse. Wij hopen natuurlijk allemaal dat hij geen gekke dingen uithaalt deze dagen in dat rare stukje Nederland dat men Friesland noemt, en dat hij ons team komt versterken in de tweede helft van het seizoen.

Naast dat we in het water allerlei versterkingen hebben gekregen is er op de kant ook een verandering toegetreden, in de persoon van Marc "zo lang m'n haar maar goed zit" te Hennepe. Deze man heeft met zijn tips en kritiek van dit stelletje ongeregeld een top team gemaakt, waardoor de hoofdklasse teams nog zullen sidderen van angst.

Persoonlijk denk ik dat het een combinatie van al deze tekortkomingen is dat ons tot dit onverwacht goede team gemaakt heeft. Moge wij nog een aantal zeer mooie wedstrijden spelen en dit jaar de kampioenstitel binnen slepen! Koen vatte het laatst goed samen met de zin: "Dolfijnen zijn geen vissen, maar zoogdieren."

Hoewel dit erop lijkt te duiden dat Koen een simpele EO natuurdocumentaire heeft gekeken na een avondje bieren bij tante Syl, geeft deze zin toch het succes van Heren 2 aan.

– Rik Oonk

Pannenkoeken eten

Jajaaa, woensdag 28 september was het weer zo ver. De jaarlijkse pannenkoeken eten activiteit stond weer op de agenda! Voor de laatste keer was deze activiteit georganiseerd door de Axcie 2010–2011, hierna zal het stokje overgegeven worden aan de nieuwe Axcie. Dit uitje is elk jaar dé gelegenheid voor nieuwe leden om kennis te maken met 't Zinkstuk en zich aan te sluiten bij commissies. Dit jaar was het een ietwat ander concept dan het buffet van normaal, dat vorig jaar niet echt goed beviel. Allen konden we nu een pannenkoek kiezen met 2 ingrediënten, wat zeer in de smaak viel bij de meeste mensen. Een enkeling vindt het iets minder, maar dat lag simpelweg aan hun maaginhoud, en zij bestelden dus ook een tweede pannenkoek na. Na het heerlijke smikkelen was het aan het bestuur om de commissies te gaan promoten. Volgens mij was dit geen probleem dit jaar en waren de commissies zo gevuld. Na een hoop gesmikkel, kennis maken, gekwebbel en wat je allemaal wel niet kunt uitspoken tijdens pannenkoeken eten was het voor de poloërs tijd om te gaan trainen. De zwemmers waren dolgelukkig; die konden een uur extra uitbuiken. Kortom, een leuke traditie die we zeker in ere moeten houden!

– Inge Schimmelpenninck

Heren 1

Het succes van Heren 1 afgelopen maanden zou natuurlijk te maken kunnen hebben met de nieuwe spelers Bart en Boris. Waar Boris als een behendig 'boefje' de ballen afpakt, schiet Bart de ballen er, het liefst met een taterbal, genadeloos in. Ook zou het succes te danken kunnen zijn aan de mooiboy topspits Leon Doorduyn, De Dirk Kuijt mentaliteit van Tiemen en Marten, de zakelijke goals van Mats, de rots in de branding Marc, het er waanzinnig knap uitzien van Daan, keeper Remco die bijna elke week excelleert, de natte looks van Max en Dennis of het tactisch wedstrijden missen van dikke Robin.

Nee, de werkelijke reden achter dit succes is uiteraard de aanvoerder.

Vanwege zijn Churchill achtige speeches duikt ieder lid van Heren 1 vol vertrouwen het water in. Tijdens de rust weet hij de tekstschrijvers van Obama als kleine kinderen weg te zetten door een rede van een minuut weg te geven waarin de vinger op de zere plek wordt gelegd, gemotiveerd wordt en tactische aanwijzingen gegeven worden. Ook schroomt deze grote roerganger niet om ten tijde dat hij even op de kant zit eenieder van zeer gewenste adviezen te voorzien. Maar nog meer laat deze held, die toch zo normaal is gebleven, het goede voorbeeld zien als hij in het water ligt.

Tegenstanders plassen in hun broek als plotseling Steven met zijn machtige torso weer aan het wateroppervlak opduikt tijdens zijn spectaculaire duikboot truc.

Keepers roepen om hun moeder als Steven ze verrast met een fraaie druk of stootbal en verdedigers krijgen spontaan Manolev momentjes als Steven met zijn krachtige slag op hun afStevent.

Ook de spelers van Heren 2 worden bij de thuiswedstrijden verblijdt met de handige tips van Steven. Dankzij de adviezen van de vedette van Heren 1 schiet Folkert spontaan af en toe een bal tussen de palen, zwemt Gijs terug als de tegenstander aanvalt en heeft Arnout door dat niet alle ballen gelobt hoeven te worden. Ook tijdens trainingen wordt iedereen, inclusief de dames, verblijdt met adviezen over waterpolo. Het gaat wat ver om te vertellen dat Steven de Messi van het waterpolo is, vergelijk hem liever met Ruud Gullit tijdens zijn beste dagen. Zonder hem zou het team als beginnende pupillen in het water spartelen, zouden er geen wonderschone counters afgeleverd worden, en zou de verdediging in elkaar storten. De geliefde leider Steven is als de wonderolie die de Heren 1 machine beter en efficiënter laat draaien.

– Arnout Venema

NSZK Nijmegen

Het eerste NSZK van het jaar en mijn eerste niet als Zwemcommissaris! Heerlijk! ☺

Met een leuke groep gingen we naar Nijmegen om daar de strijd aan te gaan met de andere zwemverenigingen. Helaas zonder Natatiles, de zwemvereniging uit Zwolle die de competitie heeft moeten verlaten. Gelukkig leeft een stukje van deze vereniging nu voort in 't Zinkstuk, door middel van Albert van Piekeren & Emile Manni die als oud Natatiles zwemmers ons team kwamen versterken. Naast hen waren er ook veel nieuwe zinkstukleden die hun eerste NSZK zwommen.

Wedstrijden in Nijmegen zijn altijd extra special aangezien er in een 50-meter bad gezwommen wordt. Over het algemeen een stukje zwaardere en langer dan normaal. Dit bleek ook tijdens de wedstrijd. Vaak gingen de laatste 10 meter een stuk moeizamer dan normaal. De echte killer afstand was de 400 meter wisselslag. Gelukkig wisten zowel Marloes Nieberg als Sven Jaeger deze met succes af te ronden. Ook de estafettes waren erg spannend. Op de 4x50 meter rugslag mix estafette wisten Emile Manni, Petra Dekker, Sven Jaeger en Marloes Resink naar een mooie 4de plek te zwemmen (2.11.10). Op de 4x 100 meter vrijeslag kwamen de dames zelfs tot een 3de plek (4.28.32). Marloes Nieberg, Daniëlle Vermeulen, Christel Peeters & Petra Dekker wisten op 3 seconden nog net het team van Hydrofiel voor te blijven. Ook de heren hebben op de 4x 100 meter wisselslag een 3de plek veroverd (4.24.97).

Na de wedstrijd moest ik zelf nog 1 keer vergaderen met alle oude en nieuwe zwemco's bij elkaar. Het was wel duidelijk dat het onze laatste vergadering was. Het dikke boekwerk (begroting + afrekening vanaf 2007) dat voor ons werd gelegd werd na een unanieme stemming door de oud zwemco's doorgeschoven naar een volgende vergadering. Deze overwinning moest natuurlijk gevierd worden met... Bier! Dit zorgde echter niet voor een verbetering van het niveau van de vergadering... ☺

“You have the right to remain funky, sugar!”

Nadat de gouden, roze, gele of blauwe bloesjes, enorme zonnebrillen en grote pruiken tevoorschijn waren getoverd kon het 70's feest beginnen. De organisatie had niks gespaard om hier een super feest van te maken. De funky disco vloer was het podium voor een zeer mooi feestje! Om 12 uur werd de uitslag bekend gemaakt.... 4de! Na het horen van deze super uitslag barstte het feest helemaal los.

Ook was er een facebookcam, een enorm succes. Door op een knop te drukken werden er foto's gemaakt en direct op facebook gepost. Naarmate het alcohol percentage steeds verder opliep werden de foto's raarder en raarder. Dit leverde veel 'likes' op de volgende dag.

Na een zeer geslaagd feestje begon de weg terug naar de slaaplocatie. Gelukkig kon dit jaar, ondanks de alcoholwalm, met de hulp van de mooie nieuwe generatie smartphones de goede route gevonden worden.

Na een heerlijk ontbijtje kon de terugweg naar Utrecht beginnen. Een zeer geslaagd weekend en een top begin van het NSZK seizoen!. Alleen jammer dat de integratie bingo nog

niet echt wil vlotten... Wie weet in Maastricht?!?

- Tim Winkels

Pubquizzzzz

Nadat we onze buikjes lekker vol hadden gegeten tijdens het wereldberoemde pannenkoeken eten als eerste activiteit van het jaar, was daar onze eerste activiteit als nieuwe Activiteitencommissie (Axcie) van dit seizoen: de Pubquiz! De voorbereidingen begonnen al lekker: Yvonne's geniale brein begon eens zijn werk te doen en de meest originele vragen kwamen uit dat kleine hoofdje tevoorschijn, met helpende hand van Chandro. Nutteloze feitjes, vragen over Utrecht, over 't Zinkstuk, over films en over muziek: het was allemaal aanwezig in Het Weerbericht. Alleen de beamer wilde totaal niet meewerken en we wisten niet goed of dat ding wel normaal ging functioneren op de donderdagavond van de quiz. Daarom gingen Stephanie, Kim en ik als gekken na de training van woensdag op weg naar Het Weerbericht om met hulp van vertrouwde tante Sil het apparaat aan de praat te krijgen. Het probleem zat voornamelijk in de connectie tussen de laptop en de beamer, maar gelukkig wisten we uiteindelijk mooi beeld te krijgen. Alleen helaas voor Rik wisten wij al dat hij de volgende dag van het beeld zou afvallen omdat hij heel ongelukkig op de bestuursfoto stond. Jammer! Maarja, niet iedereen kan geluk hebben op een pubquizz.

En daar was de dag dan aangebroken: de dag van de Pubquiz! Heel wat heen en weer geWhatsapp tussen onze commissieleden, en heel wat bloed, zweet en tranen later bereikte onze commissie Tante Sil als eerste rond een uur of 8. Onze liefvallige vegetariër Djoelia had haar koopdrang niet weten te onderdrukken en wist wat laatste prijsjes in het centrum van Utrecht mee te jatten om de blije winnaars aan het einde van deze avond met een felbegeerde trofee te verblijden. De

hoofdprijs zou een mooie, bladgoude winnaarsbeker worden, rijkelijk gevuld met allerlei snoepgoed van de goedheiligman. Tegenwoordig gaat diezelfde Goedheiligman als Kerstman door 't leven, maar dat mocht de pret niet drukken! Je kunt tegenwoordig blijkbaar niet alleen je brood verdienen als Sinterklaas dus zal je ook als Kerstman moeten gaan fungeren. Een troostprijs was ook prominent aanwezig: een pluche Maltezerhond met een rode ketting om, die in de handen werd geduwd van de meest slechte groep van deze avond. Kim en Michelline waren de presentatoren van deze avond, maar Sil kon de microfoon op een gegeven moment wel weer opbergen, want praten in dat ding maakte het volume van je stembanden nu niet echt veel sterker. Dus dat werd gillen voor Kim!

Bij binnenkomst in het café werd door Stephanie en ondergetekende strikt genoteerd of iedereen betaald had voor de pot; zo leerden wij als nieuwe Zinkstukkens alle leden goed kennen.

Tante Sil kreeg gedurende de avond een diskwalificatie, aangezien ze de groepen aan de bar teveel gratis antwoorden gaf, en dat konden wij als jury natuurlijk niet goedkeuren. Ons gewaardeerde bestuur had de meeste expertise op het gebied van alle categorieën, want zij wonnen met maar liefst 5 punten verschil op de tweede de majestueuze hoofdprijs van de avond: SNOEPGOED! De avond duurde nog tot in de laten uurtjes en wij als de Axcie van dit seizoen vonden 't een geslaagde eerste activiteit van het jaar!

Moge de Activiteitencommissie nog lang zege vieren!
– Bram Spits

Waterpolotoernooi

Beste zwemmers,

Ja, beste zwemmers, ik richt deze brief aan jullie. Immers, toen mij werd gevraagd te beschrijven wat er zoal op een waterpolo toernooi gebeurt, kwam het niet in mij op dat ik dit nog aan de waterpoloërs zelf hoefde uit te leggen. Op vrijdag 19 augustus vertrokken wij acht man sterk met drie auto's naar Groningen. We doen op waterpolotoernooien altijd ons uiterste best om de belangrijkste doelstelling te realiseren: een zo goedkoop mogelijk, doch met procenten overladen weekend. Dit betekent pallets vol met halve liters bier, een karig ontbijt (dubbelfunctie in de doelstelling), en achterwaarts de parkeergarage uit om betalingsverplichtingen te vermijden. Daarnaast blijkt dat alle spullen die 'Boefje' is vergeten, geleend kunnen worden van andere toernooigangers en/of de supermarkt.

Vanwege het algehele bbq verbod (we hebben Frank dus eigenlijk doelloos meegenomen) betreden we de eerste avond de feestzaal na slechts wat broodjes hamburger en stukjes kleffe pizza. Het blijkt al snel dat we nog flink wat biertjes naar binnen moeten werken voordat we de taferelen in de zaal zullen begrijpen; in deze contreien verstaat men onder 'feestvieren' het rondduwen van groepen mensen door de gehele zaal, het liefst over elkaar heen, en het zinloos wegzetten van vele liters bier, tevens het liefst over elkaar heen. Enkelen onder ons kunnen zich hier wel in vinden en storten zich

met overtuiging in de menigte. Andere jongens gaan het studentikozer wat meer richting de bar zoeken en besluiten meteen op walvisjacht te gaan. Al snel worden er walvissen gevonden die in principe al vast liggen aan de harpoen van een andere Moby Dick, die niet mee uit varen is gegaan, maar dat blijkt allemaal niet zo'n probleem te zijn en een enkeling lijkt werkelijk met alle golven mee te deinen.

De ochtend er na gaat niet echt steady wat betreft het opstaan, en het opladen voor de eerste wedstrijd in het verraderlijke koude water blijkt mentaal een lastig verhaal. Als we dan ook nog tegen Duitsers blijken te spelen is voor ons de maat vol en we besluiten deze ras-puristen waterpololes te geven. We proberen die middag en avond na de slachtpartij vrede te sluiten met de Obersturmbannführer, Gunther von Gammern. Dit alles ten spijt, de dag erna moeten we weer tegen Duitsers op het studentonterende tijdstip van 8 uur op de zondagochtend. Onze brakheid ten spijt maken deze burgerlijke omstandigheden ons nog meer gebrandt deze West-Germanen ohne stolz naar huis te sturen. Dit moeten we echter bekopen met een natte afbouwmiddag en terugreis, gepaard met en achtervolgd door noodweer. Hier dient zich wel een mogelijkheid voor Steven aan; zijn publiek toilet wordt afgespoeld en kan volgend toernooi weer dienst doen als Quechau tent...
– Kusjes van de echte mannen

NSZK Maastricht

Honderdtachtig kilometer ver weg van Utrecht ligt Maastricht. Hier vond NSZK II van dit jaar plaats, bij MSZV Tiburon. Eindelijk hoefden de Maastrichtenaren eens niet een roteind te reizen, maar moesten wij dat. Dat Maastricht in een uithoekje van het land ligt werd op verschillende manieren duidelijk. Ten eerste kwamen we bergen tegen! Nouja, heuvels dan. Ten tweede zijn alle wegen, rotondes en huizen er anders dan gewend. En ten derde hadden meerdere treinreizigers grote problemen er te komen. Dit laatste zorgde ervoor dat de wedstrijd een uurtje later begon dan gepland.

Door de vreeschwekkende afstand was 't Zinkstuk lichtelijk onderbezet en door wat laatste afzeggingen schoot onze arme zwemcommissaris Lianne helemaal in de stress. De mensen die er waren hadden er echter allemaal zin in, en ondanks wat foutjes op het startblok en tijdens de keerpunten werden we dit keer 5^e. Niet zo hoog als gehoopt, maar hoger dan verwacht nadat er zoveel tegenzat. Dankzij een paar hele goede tijden van de wel aanwezigen viel de uitslag dus reuze mee. Volgende keer in Delft (in april pas) moet iedereen weer mee, dan zullen we de rest eens even onze achterhoofden laten zien☺.

Na de wedstrijd haakten er helaas nog wat zieken af, waardoor er een select groepje ging feesten. Wel een heel gezellig select groepje, trouwens! Eerst werden de spullen bij de slaapplek gedropt, een superleuk studentenhuis waar Evie en Mieke beide een hele mooie grote kamer bewonen. Al omgekleed en wel gingen we op weg naar de eetlocatie. Dit was een zeer verborgen club, om er te komen moest je over een donker verlaten terrein lopen. Het eten was zoals gewoonlijk zozo, maar al gauw na het eten begon de cantus. Voor de mensen die dat niet weten; een biercantus is een avond waarbij je met z'n allen zeer corporaal liedjes gaat zingen en bier gaat drinken. Best gezellig dus☺.

Na de cantus ging de gewone muziek aan. Ons thema was 'Dress like a moviestar - Grease'. Dit resulteerde vooral in heel veel roze (à la pink ladies), in korte zwarte leren rokjes (in dit geval niet voor de meiden maar voor twee stoere heren), en hele mooie grote haarkammen (à la T-birds). Helaas minpunten voor de DJ, geen Grease gedraaid! Het was wel weer heel erg gezellig, er zijn zelfs nog punten gescoord voor de bingo. Het weekendje eindigde perfect met een heerlijk ontbijt, verzorgd door onze twee lieve gastvrouwen. Eitjes, tosti's, alles was er en werd zelfs voor ons bereid. Tot in Leiden zou ik zeggen, voor het NSK, op 11 februari!

- Nirina Wijsman

Waterpolo Dames

Dit jaar is er een fanatieke groep dames die op maandag- en woensdagavond waterpoloën. Binnen deze groep is er een groot niveau verschil; een groot deel van de dames zijn beginnende, maar zeer gemotiveerd, terwijl er ook enkele dames zijn die al langer waterpoloën of het vroeger gedaan hebben. Mede door dit grote niveau verschil spelen de dames dit jaar geen competitie. Volgend jaar is er hopelijk wel een damesteam om competitie te kunnen spelen, maar

dit jaar hebben we al wel een oefenwedstrijd gespeeld. Hiervoor gingen we met een groep dames en enkele heren naar Rhenen. Hier hebben we een leuk wedstrijdje gespeeld. Of we hebben gewonnen is niet helemaal duidelijk, aangezien de stand niet bijgehouden werd, maar het belangrijkste is dat we ervaring op hebben gedaan en dat het erg gezellig was. Sowieso is het een gezellige groep meiden, de trainingen zijn gezellig en vaak gaan we op woensdag na de training nog met een groep meiden een drankje drinken. Ook eten we op woensdag vaak met een aantal samen voordat we naar de training gaan en hebben we laatst met z'n allen sinterklaas gevierd. Kortom, heel gezellig dus! Tijdens de trainingen wordt hard gewerkt aan het vangen, passen en schieten, maar ook de eerste doortikballen zijn gescoord en er is begonnen met het spelen in een opstelling. Hopelijk kunnen we door vaak en fanatiek te trainen snel een goede basis leggen en kunnen we binnenkort leuke wedstrijden spelen.

– Marloes Resink

Sintekerst

Wat een dubbel gevoel heerste er in ons clubhuis op de avond van onze Sintekerst: aan de ene kant hoorden we kerstliederen van gerenommeerde zangkoren en aan de andere kant kwam die ouwe vent van een Sint Nicolaas nog even voorbij trappelen op de hoge daken! Micheline had de muziek keurig verzorgd en op haar Hello Kitty-USBstick meegenomen naar ons clubhuis. Ruim een uur voordat de andere Zinkstukkeraars zouden komen, kwam de Axcie bij elkaar om de tafels mooi te versieren met Sinterklaasservetjes en overal lichtjes op te hangen.

Helaas waren Yvonne, Stephanie en ik niet zo slim met het ophangen van die lichtjes, want plakband is daar niet het meest ideale middel voor! En spijkers om die lichtjes in de balken te rammen hadden we niet bij ons, helaas. De voorbereidings sfeer zat er in ieder geval al goed in. We begonnen in het zwembad, waar de leden langzaam binnenstroomden. Toen was het grote moment aangebroken: de organisatoren Djoelia, Steffanie en Micheline mochten hun kelen schrapen om alle spelletjes die wij in het water gingen doen uit te leggen aan de menigte. De meeste mensen verstonden er niets van, want de akoestiek van een zwembad is natuurlijk niet ideaal. Maar via via kwam iedereen er toch achter wat de opdrachten waren en toen konden we beginnen. Iedereen was van te voren in groepen gedeeld met befaamde namen als “De Kerstballen”, “De Sinterklazen” en “De Zwarte Pieten” als groepsnamen! Jammer dat sommige leden zich wel hadden opgegeven maar niet kwamen opdagen, maar dat mocht de pret zeker niet drukken.

De meest aparte slag die we moesten beoefenen tijdens de race tegen elkaar was de Hagelslag! Wie heeft die slag eigenlijk verzonden of geïntroduceerd in onze club? Kan diegene zich even melden bij de redactie? Wat, onze voorzitter? Die moet

misschien zelf een slag van de molen hebben gehad! In het bad ging het zeker niet van een leien dakje: baan 5 leek van baan gewisseld te zijn en sommige lieden bleven maar om hun eigen as draaien en kwamen geen steek vooruit. En het was ook zeer duidelijk wie de wedstrijdzwemmers waren en wie de waterpoloërs waren: de wedstrijdzwemmers konden geen borstcrawl met een bal zoals de waterpoloërs dat kunnen, en andersom hadden de poloërs soms ook wat moeite met de zwemslagen! Verder had de organisatie het geniale idee om een baan te zwemmen met een waterslang tussen twee zwemmers in die het water niet mocht raken, anders moest je vijf meter terug en dan mocht je weer verder. En natuurlijk ontbrak het eierenzwemmen dit jaar ook niet; een lepel in je bek met een ei erop, en ga maar naar de overkant, op welke manier dan ook! Als laatste werden de zes groepen aan de kant over het zwembad verdeeld en kreeg elke groep 6 verschillende voorwerpen. Na het startschot mocht iedereen alles jatten bij andere groepen totdat ze van één voorwerp alles hadden verzameld! Het was echter niet geheel duidelijk of je nu meerdere dingen tegelijk mee mocht nemen (pakken wat je pakken kan), en het spel eindigde nogal chaotisch. Eigenlijk was het was de bedoeling om één ding te stelen en dat vervolgens eerst naar je eigen groep te brengen voordat je een nieuw ding ging pikken!

Al met al was de organisatie goed geregeld en was de sfeer goed, ook na afloop van 't zwembadgedeelte. De lichtjes gingen nog lang niet uit in ons clubhuis, en vooral de witte chocoladepepernoten waren erg populair bij een aantal dames. Moge de Activiteitencommissie nog lang zege vieren!

– Bram Spits

Wist je dat...

- 't Zinkstuk 712 euro bij de zwemmarathon voor Serious Request heeft opgehaald?
- 12 uur zwemmen toch wel erg lang is?
- er op het NSZK Maastricht een punt is gescoord voor de integratiebingo?
- twee Zinkstukkers het samen ook erg gezellig hebben gehad op hetzelfde NSZK?
- een dame tijdens het NSZK Nijmegen ook wat heeft uitgespookt?
- een van onze keepers is gaan hokken?
- dezelfde keeper soms wat moeite heeft met het spellen van de Nederlandse taal?
- onze zwemcommissaris hele toffe huisfeesten geeft?
- ze deze zich later niet meer kan herinneren?
- een Zinkstukker dit jaar toch de nieuwjaarsduik heeft gedaan?
- deze Zinkstukker dit echter wel in Nieuw Zeeland heeft gedaan?
- we geluk hebben met ons bestuur, aangezien ze volgens de Pubquiz het slimst van de vereniging zijn?
- het Zinkstuk dit jaar nog geen stelletje heeft opgeleverd?
- Sonja Bakker plotseling populair is binnen het Zinkstuk?
- trainer Tim een half jaar weggaat met zijn geliefde Lotte?
- Zinkstuk's vegetarische diergeneeskundestudente ook kattenoppas is geworden?
- 4 januari de Nieuwjaarsborrel is?
- de redactie iedereen een gelukkig nieuwjaar wenst?